

Září 2005: nové možnosti

Regulátor konečně otevřel pásmo 5 GHz, na které se hned vrhli bezdrátoví provideři. Eurotel představil své plány s mobilní sítí UMTS. V ČR se poprvé objevilo ostré triple play. Pro certifikát k elektronickému podpisu můžeme chodit už i na poštu.

K prvním září 2005 nabylo účinnosti dlouho a toužebně očekávané rozhodnutí ČTÚ, umožňující využívat pásma 2,4 a 5 GHz na bezlicenčním principu. Tedy bez individuálního oprávnění, resp. licence. Skutečně nově se ale otevřela pouze část pásma 5 GHz, zatímco pásmo 2,4 GHz bylo možné používat bez individuální licence již dříve. A také se hodně využívalo, zejména pro oblíbené Wi-Fi. Dokonce se používalo tak moc, že to někde bylo až na závadu, hlavně u „vnějších sítí“ (mimo budovy). Například ve městech se čím dál tím častěji stávalo, že jedna veřejná Wi-Fi síť rušila jinou. Ovšem bezlicenční pásmo pásmo 2,4 GHz je relativně úzké, a tak provozovatelé těchto sítí neměli kam utéci (na co přeladit), aby se vzájemně již nerušili.

Teď ale budou mít šanci v pásmu 5 GHz, s Wi-Fi na bázi standardů 802.11h. Zde již je prostoru o poznání více, i když samozřejmě také ne neomezeně mnoho. Navíc i zde platí obvyklé pravidlo, podle kterého má při případném rušení přestat ten, kdo začal vysílat později. Takže hned od 1. září začala nová bezdrátová bonanza – zejména různí provideři začali co nejrychleji obsazovat nově otevřené frekvenční kanály.

Eurotel a jeho plány s UMTS

Český T-Mobile dal již v červnu najevo, jakým způsobem hodlá využít svou licenci pro mobilní síť 3. generace alias UMTS: zkombinuje ji s licenci, kterou krátce předtím získal v pásmu 872 MHz, a ještě v letošním roce spustí první část své nové mobilní sítě, která bude čistě datová. Navíc poněkud netradiční, protože bude využívat ve světě méně obvyklé řešení na principu tzv. časového duplexu (TDD, Time Division Duplex).

To Eurotel představil svou „UMTS vizi“ až počátkem září, a tato se liší od představ českého T-Mobile. Eurotel totiž sází na jistotu a chce nasadit „klasické“ UMTS technologie, jaké používají operátoři i v sousedních zemích, resp. v celé Evropě. Na rozdíl od T-Mobile tak bude mít mnohem více možností k nabídkám roamingu, a stejně tak bude moci využít podstatně bohatší nabídku koncových zařízení (mobilních telefonů 3. generace). Navíc ve své síti 3. generace alias UMTS sází kromě rychlých datových přenosů také na hlas, a dokonce i na video. Hodlá tedy lákat zákazníky například na možnost videohovorů.

Teď ještě aby o takovéto videohovory vůbec měl někdo zájem. Když budete chtít s někým mluvit na dálku, po telefonu, budete ho chtít při tom také vidět? Nebo jinak: budete chtít být sami viděni? Co když zrovna nebudete upraveni, vhodně oblečení, nebo se budete nacházet někde, kde zrovna nechcete být viděni?

První ostré triple play v ČR

Triple play, v doslovném překladu „trojí hra“, označuje v telekomunikačním žargonu kombinaci tří služeb: hlasových, datových a obrazových. Nebo, chcete-li to jinak: je to kombinace telefonu, Internetu a televize, a to na jedné společné přípojce, s jedním poskytovatelem, a tudíž i s jedním účtem.

V ČR takovéto „triple play“ už dlouho slibují subjekty, jako je Český Telecom (kterému chybí přidat TV) či kabeloví operátoři UPC a Karneval (těm zase chybí přidat telefon). Jak to tak ale v životě chodí – tak dlouho pouze slibují, až je předběhne někdo úplně jiný, třeba i skoro neznámý.

Přesně tak to skutečně dopadlo, když první ostré Triple Play v ČR ohlásil malý regionální provider jménem Mattes AD, prozatím jen v lokalitách Frýdek-Místek a Frýdlant nad Ostravicí. Pouze v těchto lokalitách totiž má svou vlastní infrastrukturu na optických vláknech, která má dostatečnou kapacitu pro přenos televizního vysílání po datové přípojce (po protokolu IP).

Zákazníci Mattes AD se zatím mohou dívat jen na několik málo programů a pouze na svém počítači (zatím ještě ne na klasické televizi). Je to ale první vlašťovka, a určitě po ní budou následovat další. Jen není stále jasné, kdy a kdo to bude.

Pro certifikát už i na poštu

Používání elektronických podpisů u nás zrovna moc nebudí. Snad se i rozrůstá, ale poněkud pomaleji, než by bylo záhodno. Názory na příčiny se ovšem různí. Někdo tvrdí, že je to cena certifikátu, který je nezbytnou ingrediencí každého elektronického podpisu. Takový certifikát, který je nezbytný pro komunikaci s úřady, stál až dosud přes 700 Kč.

Jiné názory zase poukazují na to, že jde jen o jednorázový výdaj, a že po zakoupení certifikátu je možné vytvářet tolik elektronických podpisů, kolik hrdlo ráčí, a již zcela zdarma. A že podstatná není ani tak jednorázová cena certifikátu, jako možnost využít elektronický podpis k něčemu smysluplnému, co ušetří čas, námahu, peníze apod. A toho zatím opravdu není moc, i když i zde už existují první vlašťovky. Jde například o možnost podávat on-line různá daňová přiznání. Od roku 2006 to pak bude možnost vést celé správní řízení také v elektronické podobě.

Ovšem i zastánci argumentu, že na vině je cena certifikátu, se nyní dočkali. Česká pošta totiž získala potřebnou akreditaci k tomu, aby její certifikační autorita mohla vydávat tzv. kvalifikované certifikáty. Tím padl dosavadní monopol I.CA, a rázem poklesla i cena. Česká pošta totiž začala nabízet kvalifikovaný certifikát již za 190 Kč.

JIRÍ PETERKA